

2/1000 kg
3/1000

FOR
Freedom
AND
Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN-HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, OCTOBER 10, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Nadvočno letalo bo premagalo ovire!

Britanci in Francozi se pogajajo za skupni sistem nadvočno potniške letalske službe v Evropi in Aziji. Računajo tudi na Japonce.

NEW YORK, N.Y. — Načelnik British Airways Board David Nicolson je tudi pretekli teden razlagal časniki, da se bo nadvočno letalski potniški promet uveljavil najprej v Evropi in Aziji, pa nato nujno segle tudi preko Pacifika in Atlantika v Ameriko.

Britanija, Francija in Sovjetska zveza so že sredi pogajanj o uvedbi skupne nadvočne potniške letalske zveze med Zahodno Evropo in Daljnim vzhodom preko Sovjetske zveze. Pričakujejo, da se bo v to pridružila tudi Japonska, ki naj bi že pokazala zanimanje za Concorde, nadvočno potniško letalo, ki ga preskušata Velika Britanija in Francija, ko sta ga skupno razvili in zgradili.

Sovjetska zveza ima sama slično letalo TU-144 z nekako enakimi sposobnostmi in obsegom. Britansko-francosko letalo Concorde in sovjetsko TU-144 naj bi sestavljali bodoči sistem nadvočnih letalskih zvez, ki bi obsegal ves evrazijski kontinent, pa se kasneje še raztegnil preko Pacifika na vzhod in jugovzhod in preko Atlantika.

Francozi in Britanci so mislili, da bodo nadvočno potniško letalo morala na poletu preko ZSSR daleč na sever, da ne bi s svojim šumom motila goste naseljene predele, pa je načelnik Aeroflota, sovjetske letalske družbe, Aleksander V. Besedin dejal letošnjo pomlad, da Rusovi to ne bo motilo.

Kot sedaj izgleda in kot je predvideno, bi naj bile nadvočne letalske zveze odprte v letu 1975, vsaj obe letali, Concorde in TU-144, bosta tedaj sposobni za redni promet. Ameriške letalske družbe, ki obsegajo največji del svetovnega letalskega prometa, se doslej še niso niti odločile za nakup in rabo novih nadvočnih letal. Njihova naročila letala Concorde so samo pogojna.

Poljska in Francija podpisali pogodbo o 10-letnem prijateljstvu

PARIZ, Fr. — Tekom 5-dnevne obiska poljskega vodnika Edwarda Gierka v Franciji pretekli teden je bil sklenjen in podpisan dogovor o 10-letnem prijateljstvu in sodelovanju med Francijo in Poljsko.

V sporazumu je poudarjeno "mimo sožitje in zmanjšanje napetosti" kot temelja miru v Evropi in v svetu. Francija je Poljski dala 300 milijonov dolarjev kredita za nakup strojev in drugih kapitalnih vlog v poljsko gospodarstvo tekom prihodnjih 3 let. Poljski gost E. Gierek je dejal ob koncu obiska v Franciji, da je pričakoval od tega obiska "dosti več".

Vremenski prerok pravi;

Večinoma sončno in milo. Najvišja temperatura okoli 60.

Novi grobovi

Joseph Strazisar

Včeraj je umrl zadet od srčne kapi v Euclid General bolnišnici 79 let stari Joseph Strazisar Sr. z 19102 Arrowhead, rojen v Mateni pri lgu pod Ljubljano, od koder je prišel v ZDA 1. 1910 in bil zaposlen 42 let v železniških delavnicah NYC, dokler ni šel 1. 1958 v pokoj. Zapustil je ženo Mary, preje Grill, otroke Josepha Jr., Almo Kravos, Raymond J., Lillian Tibyash, Valentina, Allena in Ludwiga, hčerka Mary je umrla pred njim. Bil je 24-krat stari oče in 3-krat prastari oče. Pokojnik je bil član SNPJ št. 126, SSZ št. 32, Kluba Ljubljana, Kluba slov. upokojencev v Euclidu in balinarskih klubov na Recher Ave. in na Waterloo Rd. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v četrtek ob 8.15, v cerkev sv. Kristine ob 9., nato na All Souls pokopališče.

Joseph Strumble

Na svojem domu na 20751 Lake Shore Blvd., je umrl 63 let stari Joseph Strumble, rojen v Clevelandu, zaposlen skozi 45 let pri Penn-Central železnici, veteran druge svetovne vojne, brat Josephine Gray, Ann Stefancic, Williams, Alberta in Helen. Pogreb bo v sredo ob 8.15 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na Kalvarijo.

Anton Zadnik

V nedeljo je preminul v Tampi, Fla., 79 let stari Anton Zadnik s 4005 Inman Avenue, ki je do pred 12 leti živel z družino v Mantui, Ohio, rojen v Kozjani pri Slivju na Primorskem, od koder je prišel v ZDA 1. 1912, mož Angele, roj. Vatovec, oče Antona, Alberta, Josepha, Rudolpha (odvetnika v Cincinnati, O.), dr. Valentina (geologa, Washington, D.C.), Arthurja, Angele Skerbec in Mary Javurek, stari oče in prastari oče, brat Josipa (Euclid) in Janeza (v Slov.). Pogreb bo iz Ferfolia pogrebnega zavoda na Union Avenue v četrtek ob 8.30, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Odnosi Kaira z Moskvo so še vedno zategnjeni

KAIRO, Egipt. — Čeprav je napovedan obisk predsednika egiptске vlade v Moskvi, ni nobenih izglelov, da bi se Sovjeti vrnili v Egipt. Dr. Aziz Sidky bo potoval 16. oktobra v Moskvo ne zato, ker so se odnosi med Egiptom in ZSSR izboljšali, ampak zato ker se niso, je zapisal Abdel Kuddous v znanem tedniku Akhbar al-Yom.

Pisec očita v članku Sovjetski zvezi, da je delala z Egiptom kot "spreten draguljar, ki napravi dobiček v svojem poslu, ne da bi izpolnil obveznosti strank ali izgubil njihovo prijateljstvo".

Časopisje v Kairu je ponovilo izjave Sadata, da je Sovjete odslavljal, ker niso oskrbeli Egipt z modernim orožjem, posebno z letali MIG-23. Te izjave so bile objavljene pretekli četrtek v beirutskem listu, ki je prinesel razgovore svojega sodelavca s Sadatom.

Sodijo, da pomeni pisanje egiptskega lista odločnost Sadata vztrajati pri svojem stališču do Sovjetske zveze, ko se je Sirija zblížila z njo.

Vlada ZSSR priznala skromno žilno letino

Za Dan farmarskega delavstva je časopisje priznalo slabo žitno letino, pa tudi zagotovilo prebivalstvo, da ne bo pomanjkanja.

MOSKVA, ZSSR. — Zadnje nedeljo, ko so slavili Dan farmarskega delavstva, je Komso-molskaya Pravda prinesla obsežno poročilo o letošnji žitni letini, v katerem priznava, da je bil pridelek žita za 27.5 milijonov ton manjši, kot so načrtovali. Vzrok je bilo izredno neugodno vreme, predvsem huda zima in nato suho, vroče poletje v evropski Rusiji.

Predsednik Vsesovjetske Leninove akademije poljedelskih manosti Pavel P. Lobanov je v obsežnem članku zapisal, da letošnji skupni pridelek ne bo manjši od povprečnega v zadnji petletki 1966-70 in da je oskrba z žitom zagotovljena tudi z drugimi ukrepi. Ti ukrepi so verjetno nakup pšenice v tujini, predvsem v ZDA.

V sovjetskem časopisju ti nakupi niso bili doslej omejeni, vendar izgleda, da del javnosti ve za nje. Kljub vsemu je v teku po vsej Sovjetski uniji kampanja za varčevanje s kruhom, s pozivom, da je treba spoštovati vsako njegovo drobtino.

Pridelek v Sibiriji in Kazakstanu je bil prizadet po dežju in zgednjem snegu, pa tudi po slabi organizaciji. Lobanov pravi, da bo letos na razpolago 167.5 milijonov ton žita, med tem ko bi naj znašal po petletki 195 milijonov. Pisec ne pove jasno, ali je bilo vse razpoložljivo žito pridelano doma ali ne.

Egipčani ne marajo "vitke linije"

KAIRO, Egipt. — Egipčani, kot izgleda, imajo radi bolj "po-tavna in lepo zaobljena dekleta in žene, "vitka linija", ki je moderna na Zahodu, jim ni prav nič všeč.

"Debela linija", ki jo skušajo doseči nekatere s posebno hrano, je naletela na odpor pri uradniku The Egyptian Gazette, ki se je dvignil proti "reditvi" egiptskega nežnega spola.

V svojem članku se je postavil proti propagiranju redilnih sredstev in same "debelé linije". Izrazil je upanje, da bo ministrstvo za zdravstvo "redilno marmelado" in druga redila za ženske temeljito pregledalo.

Ču En-laj o nasledstvu

PEKING, Kit. — V nedeljo se je predsednik vlade Ču En-laj razgovarjal tri ure in pol s skupino urednikov ameriških listov, ki je na obisku na Kitajskem. Pri tem je ponovno govoril o tistih, ki naj prevzamejo vodstvo Ljudske republike Kitajske, ko bodo sedanji vodniki omagali. Ponovno je omenil Yao Wn-Yuana, partijskega ideologa in pisatelja, starega okoli 43 let, ki je že dalj časa v vodstvu kitajske KP?

Yao je eden od dveh glavnih tajnikov radikalnega krila Komunistične partije v Sanghaju. On je s svojimi uvodniki v vodilnem šanghajskem listu sprožil kulturno revolucijo sredi šestdesetih let, ki je pometla z Liu-Sao-čijem.

Ču je dejal, da je na splošno s kitajsko mednarodno politiko in njenimi uspehi zadovoljen. Omenil je sprejem Kitajske v ZN in priznanje kitajskega režima tekom zadnjega leta od nad 20 držav.

Letalec po pomoti odvrgel bombe na civilno naselbino

Zadnjega julija letos je neki letalec po pomoti odvrgel svoje bombe na Ha Ly, okraj Haifonga, ki zakrivil smrt večjega števila civilistov.

WASHINGTON, D.C. — Tekom zasliševanj pred senatnim odborom za begunce je maj. gen. John W. Pauly iz Skupnega glavnega stana oboroženih sil priznal, da je neki pilot 31. julija letos po pomoti odvrgel bombe na področje Ha Ly Hajfonga, pri čemer je bilo porušeno poslovno naselje in je bilo večje število civilistov mrtvih.

Uničujoč letalski napad na Ha Ly je razkril R. Clark, bivši pravosodni tajnik, ki si je ogledal njegove posledice tekom svojega obiska v Severnem Vietnamu. Vladni zastopniki so Clarkovo potovanje v Hanoi ostro odklonili in obsodili, precej kritike je bilo tudi v javnosti.

Maj. gen. J. W. Pauly je dejal, da Pentagon ni dobil poročila o obsegu in škodi tega napada "po pomoti", ker poročila, ki prihajajo v vrhovno poveljstvo, ne navajajo škode, ki nastane na ciljih, ki niso bili določeni za napade.

NIXON JE ŠE ZMERAJ DALEČ PRED McGOVERNOM

Poročilo sodelavcev The New York Timesa, dopolnjena s poročili političnih vodnikov, kažejo, da je predsednik Nixon daleč spredaj v večini držav. McGovern vodi trdno le v District of Columbia. — Po poročilu L. Harrisra vodi Nixon povprečno po vsej deželi s 27%.

WASHINGTON, D.C. — Ko je do volitev še štiri tedne, je očitno, da bo Nixon odločno zmagal, če se v zadnjem trenutku ne dogodi kaj takega, kar bi lahko množično spremenilo razpoloženje volivcev. The New York Times, ki se je izjavil za McGoverna in ga podpira v svojih uredniških člankih, poroča, da kaže iz povpraševanj njegovih sodelavcev v vseh 50 državah, da je predsednik Nixon skoraj v večini od njih daleč spredaj. Pripominja pri tem, da obe glavni stranki računata, da se bo razlika do volitev precej zmanjšala, vendar ne toliko, da bi ogrožala obsežno zmago Nixonona.

Če bi bile volitve zdaj, sodijo, da bi McGovern pogorel komaj kaj manj kot je leta 1964 sen. B. Goldwater. Edino, na kar lahko trdno računa, so volivni močje v District of Columbia, izglev ima še v štirih državah, kar bi mu vse skupaj dalo 37 volivnih mož. McGovern je za las spredaj v West Virginiji, nekako vstric pa je z Nixonom v državah Massachusetts in Wisconsin, ki sta po tradiciji bolj liberalni in sedaj z McGovernom posebej v vprašanju Vietnamu.

Nixonu zmaga "skoraj" zagotovljena
Nixon vodi na Rhode Islandu, New Jerseyju, New Yorku, Missouriju, Washingtonu, Kaliforniji in v Južni Dakoti, domači državi McGovernu. V teh državah ima McGovern, kot sodijo sedaj, možnost predsednika Nixonona ujeti in osvojiti 132 volivnih mož. V 40 drugih državah je Nixon tako daleč spredaj, da McGovern ne more računati na zmago v njih razen, če bi prišlo do množičnega prehajanja od Nixonu k njemu. V teh državah je skupno 372 volivnih mož, 102 več, kot je potrebnih za zmago. Po teh računih in ugotovitvah sodeč bi imel Nixon zmago že zagotovljeno.

Predsednik Nixon gradi na trdni podpori Juga, kjer McGovern nima izgleda, da bi zmagal v niti eni od držav, v jugozahodnih in gorskih državah ter na industrijskih državah Srednjega zahoda. Šibek je na Severovzhodu in na Zahodu. Od vseh velikih držav ima McGovern najboljše izgleda na zmago v Kaliforniji. Nixon v svoji domači državi ni bil nikdar posebno trden.

McGovern je upal na zmago s tem, da bi prevladal v 10 velikih državah s skupno 220 volivnimi možmi ter v 10 manjših s 60 do 70 volivnimi možmi. Za enkrat izgleda, da pojdejo ti upi po vodi vsaj v Ohio, Illinoisu, Michiganu in Pennsylvaniji, brez katerih demokrati ne morejo zmagati, če nimajo za seboj Juga. V teh državah mora zato McGovern obrniti razpoloženje volivcev sebi v prid, če naj ohrani vsaj upanje na zmago.

V začetku oktobra
Nixon:McGovern 60:33
Znani poprasevalec javnega mnenja Louis Harris je v svojem zadnjem povpraševanju, izvedenem v dneh 3-5. oktobra ugotovil, da je Nixon po vsej deželi se vedno pred McGovernom v razmerju 60:33. To je prav enako razmerje, kot je bilo v letošnjem marcu, ko je McGovern bil na splošno še komaj kaj poznan.

Nixon je v zadnjih dveh tednih izgubil en odstotek podpore med volivci, razlika med njim in McGovernom se je zmanjšala od 28 na 27%. Pri tem je zanimivo, da je ta odstotek treba pripisati skoraj izključno črnim volivcem, ki so se pred dvema tedni izrazili za oba kandidata v razmerju 67:22 v korist McGovernu, tokrat pa v razmerju 82:12 za McGovernu.

Nixon vodi posebno močno na Jugu dežele, kjer so se izrazili zanj v razmerju 70:25, med tem ko je odnos v glavnih 8 državah na severu le Nixon-McGovern 54:38!

Vse zavisi od tega, v koliko bo mogoče McGovernu ali pa samemu Nixonu spremeniti razpoloženje volivcev v zadnjih tednih. Zanimiva je Harrisova ugotovitev da so volivci v razmerju 46:41 proti res veliki zmagi Nixonu. V pogledu zaupanja volivcev vodi Nixon v razmerju 60:29.

Štrajk v Honoluluju
HONOLULU, Hav. — Prvič po letu 1949 je prišlo tu do štrajka pristaniškega delavstva včeraj zjutraj. Razgovori sicer niso bili pretrgani, toda vodniki pristaniškega delavstva so se naveličali, ko pogajanja niso privedla do nove pogodbe.

Unija pristaniškega delavstva je ustavila prekladanje, nakladanje in skladanje tovornih ladij, oskrbuje pa še dalje potniške ladje, pošto in vojaški prevoz. Štrajk je omejen na pristanišče Honolulu, v ostalih pristaniščih na Havajih se promet nemoteno nadaljuje.

Nylonske gume
INDIANAPOLIS, Ind. — Nylonske gume so pri znanih dirkah na Spominski dan tu na 500 milj uporabljali leta 1954. Od tedaj jih je na razpolago več vrst.

Iz Clevelanda in okolice

Visoka starost — Dolgoletni naročnik AD B. J. Hribar, 954 E. 144 St., bo 12. oktobra dopolnil 91 let. K rojstnemu dnevu čestitamo in mu želimo vse dobro!

Glavno so službe —

The Cleveland Press poroča, da so njegovi sodelavci, ki so se podali med visokošolsko mladino, da vidijo, kaj misli, prišli do zaključka, da se ta malo meni za vietnamsko vojno in da ji ni donobnega izmed letošnjih predsedniških kandidatov, gleda preko njih v bodočnost in na možnosti zaposlitve, ko bo končala študije. Odklanja skrajneže, ki so jo postavili v slabo luč in ne vidi nobene "vrzeli" med rodovi in ne priznava upadanja domoljubja.

Rojstni dan —

Zvesti naročnik AD Frank Strukelj, 6131 St. Clair Avenue, praznuje danes svoj god in 70. rojstni dan. Čestitamo!

Dopolnilo —

Mrs. Agnes Leskovec je sporočila v zvezi z dopisom v petkov AD "In še znamke..." da je njen pravi naslov 31016 Ronald Dr., Willowick, Ohio 44094.

Zadnji dan za vpis

v volivni imenik —

Danes je zadnji dan za vpis v volivni imenik za tiste, ki še niso vanj vpisani, pa hočejo 7. novembra voliti. Glavni volivni urad v mestu bo odprt od 8.30 zjutraj do 9. zvečer.

Zadnje vesti

PARIZ, Fr. — Henry Kissinger in A. Haig se tu že tretji dan razgovarjata z zastopnikoma Hanoi Le Duc Tho-jem in Xuan Thuyjem o končanju vojne v Indokini. Obe strani melčita o tem, kako razgovori potekajo in Bela hiša svari pred vsakim večjim optimizmom.

SAIGON, J. Viet. — Rdeči so zasedli del ceste št. 13 severno od Saigona, od koder jih skušajo vladne čete že nekaj dni pregnati, pa so le delno uspele. Ameriško letalstvo je v nedeljo in včeraj bilo ponovno nad Severnim Vietnamom, tudi nad področjem Hanoi-Hajfong. Pri tem je bilo eno ameriško letalo Phantom izgubljeno, oba letalca pa pogrešajo.

ATENE, Gr. — Grčija je dovolila ameriškim mornarjem 6. flote in njihovim družinam enake pravice in ugodnosti kot jih ima ostalo ameriško vojaško osebje v Grčiji.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Zastopnik Ugande je izjavil, da Azijscem, ki ne bodo mogli pravočasno zapustiti Ugande, ne bo nihče delal sile in da bodo uživali enake pravice kot vsi drugi tujci, dokler ne pridejo na vrsto za odhod.

ZAGREB, SRH. — Tu se je včeraj začela sodna razprava proti vodnikom Maticе Hrvatske, ki so obtoženi protidržavnega delovanja in ustanovitve gibanja za ločitev Hrvaške od Jugoslavije.

Gen. Abrams odobren

WASHINGTON, D.C. — Senatni odbor za oborožene sile je pretekli teden soglasno potrdil imenovanje gen. Abramsa za novega načelnika glavnega stana vojske. Na to mesto ga je predsednik Nixon imenoval še v preteklem juniju.

KISSINGER RAZLAGA — Glavni predsednikov svetovalec za narodno varnost dr. Henry Kissinger je zadnjič razlagal novinarjem položaj razgovorov o končanju vojne v Vietnamu.

AMERIŠKA DOMOVINA
 1117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103
 National and International Circulation
 Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July
 Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:
 Za Združene države:
 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
 Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
 \$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
 United States:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
 Canada and Foreign Countries:
 \$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months
 Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO
 No. 195 Tuesday, Oct. 10, 1972

Nosilci slovenske pesmi dobrodošli, propagandisti komunizma pa ne!

Predno so začele prihajati v našo deželo razne pevske in druge glasbene ter folklorne skupine iz Slovenije in Jugoslavije, smo poudarili, da so nosilci slovenske kulture med nami vedno dobrodošli, da pa ne maramo, da bi jih komunistični režim v S. R. Sloveniji izrabljal v politično propagando. Tako je bilo tudi uradno stališče vlade ZDA, zato je leta 1953 odklonila že pripravljeni obisk znanega "Slovenskega okteta".

Zdi se, da nekateri obiskovalci iz Slovenije tega ne vedo ali pa v svoji vnemi za sedanji režim v S. R. Sloveniji pozabljajo, da so prišli v ZDA med svoje rojake prepevat, jim posredovat lepoto slovenske pesmi in melodije.

Slovenska narodna zastava je od leta 1848 bela-modra-rdeča, to je ostala, pa naj je oblastnikom v Sloveniji to všeč ali ne. Bela-modra-rdeča zastava z rdečo petokrako zvezdo v sredini je le zastava Socialistične republike Slovenije in sedanjega njenega režima. Kot taka seveda nima nobenega opravlja v slovenskih narodnih domovih in drugih slovenskih narodnih ustanovah izven S. R. Slovenije!

Če katera skupina, ki želi iz Slovenije na obisk med nas v ZDA, misli, da ne more nastopiti s svojo pesmijo, melodijami in plesi brez uradne zastave S. R. Slovenije, naj mirno ostane doma v S. R. Sloveniji, kjer si lahko za svoje nastope postavi cel gozd zastav z rdečo petokrako!

Dostojen gost se v hiši svojega gostitelja vede ljubeznivo, gleda, da mu ustreže, ga ne žali in mu ne skuša delati nobene sile!

Smo li na poti v Evropo?

V Celovcu v Avstriji izhajajoči slovenski "Naš tednik" je 28. septembra 1972 objavil pod gornjim naslovom članek, ki je brez dvoma zanimiv tudi za naše čitatelje. Glasi se:

Nedavno so na Dunaju praznovali obletnico evropskega gibanja.

Kmalu nato so arabski razbojniki na olimpiadi v Muenchenu ugrabili 11 izraelskih športnikov in jih umorili. Olimpiada je svetovni znak miru in merjenja telesnih zmognosti in vrlin vseh narodov in bi ne smela biti prilika za obračune političnih sovraštov. Strelji v Muenchenu so razburkali duhove in našli tudi odmeve v arabskem svetu.

Temu zločinu je sledila ugrabitev švedskega letala po hrvaških ustaših, ki so potnike letala spustili, ko jim je švedska vlada izročila sedem na Švedskem zaprtih Hrvatov, med njimi dva morilca jugoslovanskega veleposlanika Rolovića v Stockholmu, ko so dobili od švedske vlade potnico v znesku pol milijona švedskih kron. Letalo pa so prisilili na let v špansko prestolnico Madrid. Španska vlada je vso skupino hrvaških ustašev zaprla, ni pa znano, ali jih bodo v Španiji sami sodili ali jih bodo vrnil Švedski.

Zadnji teden so se po evropskih prestolnicah pojavila pisma, oddana v holandskem Amsterdamu, naslovljena v prvi vrsti na izraelska predstavništva in osebnosti. V teh pismih je bilo spravljeno razstrelivo, ki naj bi pri odpiranju eksplodiralo.

To je le par primerov za vzdušje, ki vlada v Evropi in je slika dejanskega stanja na naši celini. Evropske države pa prodajajo orožje afriškimi in azijskim državam, da morejo mali narodi nadaljevati medsebojno morijo.

Take so dejanske prilike, tako je vzdušje med narodi in državami, kljub lepim govorom o združenji Evropi in kljub dolgoletnemu trudu, da bi vsaj omejili oboroževanje.

Naš življenjski prostor je majhen in človek bi smel pričakovati, da smo vsaj v tem prostoru pripravljali in pripravili pot v Evropo.

Govorili so o toleranci, o strpnosti, o mirnem sožitju dveh narodov v deželi. Govorili so o enakopravnosti, naglašali so, da morajo slovenski skupnosti dati vse pravice, ki so ji zagotovljene po besedilu in duhu člena 7 državne pogodbe. Sedemnajst let po podpisu državne pogodbe je prišla vlada brez sodelovanja prizadete manjšine izvajati le v malenkostnem obsegu obveznosti člena 7.

Zadnji teden je pokazal, kako vzdušje je ustvarilo pisanje koroških listov v deželi. Zopet in zopet smo brali, da pošiljuje manjšina večinski narod, kako vlada in večinski narod izpolnjujeta vse obveznosti. S to gonjo proti koroškemu Slovincem se je nabralo toliko goriva v tankih koroških nestrpnosti, da je začelo goriti ob par več ali manj posrečenih krajevnih topografskih napisih. V prvi in drugi noči so bili z lakom premazani slovenski deli table ali pa so table sploh izginile. S temi dejanji je dokazano, da

je v deželi usidran še vedno duh Hitlerjevih časov, ki je hotel Slovence iztrebiti.

Po koroški domovini so plenili in ropali Turki, del Koroške so zasedli Francozi, Koroško je okupiral Hitler z avstrijsko legijo, Koroško so zasedli Angleži, vse je minilo. Slovenci smo ostali. Četudi v vojni s tablam, ne bomo klonili glave in z delom dokazali, da smo, bomo tudi to bitko dobili. Uničene table ne morejo dokazati, da Slovincem v deželi ni, pač pa dokazujejo vzdušje, da Koroška še ni zrela za svoje probleme, od združene Evrope pa smo bolj oddaljeni, kot smo bili v času raznih zasedb.

Dokazi nestrpnosti v deželi so ponovno izpričani, če poskušajo požar sedaj gasiti tudi stranke in razna društva, ni odločilno.

BESEDA IZ NARODA

Društvo Kras št. 8 ADZ praznuje 60-letnico

CLEVELAND, O. — Pred leti so naši pionirji s pogumom in veseljem gradili slovenske narodne domove, cerkve in izletniške prostore. V svoje lastno varstvo so ustanavljali bratske organizacije, podporna društva, ki so se naglo širila in rastla. Med nami je bilo tudi dosti družabnega življenja in živahno kulturno delovanje ni nikdar obstalo.

Društvo Kras št. 8 ADZ bo praznovalo 14. oktobra 60-letnico svojega obstoja in dela. V ta namen bo v Slovenskem domu na Holmes Avenue slavnostni banket, na katerega odbor vljudno vabi vse članstvo, pa tudi prijatelje. Lep spored se bo začel ob petih popoldne. Ob tej priložnosti bodo predstavljeni 50-letni društveni člani, to so taki, ki so že 50 let in več člani našega društva.

Po sporedu bo ples in vesela domača zabava.

Vstopnice so na razpolago po \$3.50 za odrasle, za otroke po \$1.75, samo za ples pa po 7. uri zvečer po \$1. Za vstopnice lahko pokličete predsed. 481-9709 ali taj. 531-6631. Rezervirajte jih pravočasno!

Na svidenje v soboto, 14. oktobra, v Slovenskem domu na Holmes Avenue!

Mary Kobal, taj.

Ljulka med pšenico

CLEVELAND, O. — V evangeliju stoji, da dvema gospodoma ni moglo služiti. Na to sem se spomnil, ko sem bral v AD o dr. J. Edgarju Lavovu, nekdanjemu priorju v Pleterjah. Tam so se zbirali partizani in prior Edgar je bil večkrat pri njih in z njimi, kot sam priznava. Katoliški duhovnik pa v komunistični družbi!

Leta 1944 sem obiskal ranjenega domobranca. Mati je bila pri njem in mu stregla. Strežnica je bila na partizansko stran, pa je rekla žalostni materi: Vidite, kaj se je zgodilo z Vašim sinom.

Mati je odgovorila: Imam štiri sinove. Ljubim jih, toda rajši vidim vse mrtve kot domobranci kot pa enega živega komunisto!

To je bil odgovor poštene, slovenske dolenske matere v onih žalostnih dneh!

Prosimo Boga, da bo p. Edgarju dal pravo spoznanje, predno se bo poslovil od tega sveta!

Jožef Zupancic

Henčkov ansambel v Euclidu

EUCLID, O. — V Ameriki se nahaja odlični glasbeni ansambel Henček Burkat iz Slovenije, ki je imel že več uspešnih nastopov v Kanadi in sedaj v Združenih državah. Med drugimi bo imel prireditve tudi za naše upokojence v Euclidu, O. Vstopnina je znižana na \$2 za osebo.

Prireditve bo v četrtek, 12. oktobra, v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Pričetek bo ob 7. uri zvečer, da bo

no "The Star Spangled Banner". Zložil jo je katoličan Francis Key v začetku civilne vojne. Njegova vnukinja je slavna katoliška pisateljica katoliških novel o Lurški Bernardki in Mali Tereziki.

Ker se bliža narodni praznik Kolumbovih viteзов, bi bilo lepo, ko bi si Slovenci preskrbeli ameriške zastave in jih razobešili. Na Labor Day smo me bile edine v naši ulici, ki smo izpričale svoje domoljubje s tem, da smo izobešile zastavo. Človeka res srce boli, ko vidi, da Amerika več ne ljubi svoje zastave, za katero je prelivala kri tisoče in tisoče državljanov. Če bo kdaj nad našimi hrbti plesal tuji bič pod tujčovo zastavo, tedaj se bomo z obžalovanjem spomnili svoje zanikarnosti — a bo prepozno. Sedaj, dokler še živimo v prostosti, pokažimo Amerikancem, da smo Slovenci dobri državljani, ki ljubimo svojo domovino, ki nas je sprejela pod svoje okrilje. Kdor je dober Slovenec, mora biti tudi dober Amerikanec.

Vsa čast Ameriški Domovini, ki vedno opozori čitatelje, naj razobešijo ameriško zastavo na narodni praznik. Samo to je križ, ker mi dobimo list navadno šele en teden pozneje.

Drobtinica o rožnem vencu.

Ko je nadškof Sheen govoril ob pogrebu škofa Nulty-a, je povedal med drugim, da je pokojni opravil vsak dan sv. uro. Navadno jo je končal z rožnim vencem. "Tukaj smo zbrani na praznik Marijinega rojstva. Kar lahko si predstavljam, kaj se godi v nebesih. Škof McNulty stopi pred Jezusa, da bi se Mu predstavil. "Že prav! Nisi tujec. Moja Mati mi je pripovedovala o tebi!"

Ali bo mogel Jezus reči tudi nam, ko se bomo prikazali pred sodnim stolom: "Dobro te poznam. Moja Mati mi je večkrat pripovedovala o tebi, da si rad molili rožni venec, zato te je vzela v svoje posebno varstvo. Z rožnim vencem si častil tudi mene, ko si molil "Oče naš", ki sem ga Jaz učil apostole. "Slava Očetu itd." je prelepa himna Presveti Trojici. "Zdrava Marija" je Gabrielov pozdrav Moji Materi. "Blagoslovljena med ženami" je pozdrav Elizabete. Sv. Cerkev je še dodala, naj Marija, moja Mati, vedno prosi za grešnike, posebno pa še ob smrtni uri. Marija vse daruje Meni, ničesar ne pridržuje zase. Ker si z rožnim vencem dnevno častil Mojo Mater, pridi sedaj v veselje svojega Gospoda."

Fatimska Romarica toči solze.

V prvem tednu julija letošnjega leta je bila v naši škofiji fatimska Romarica, kip Matere božje, ki ga je za ZDA blagoslovil in kronal 13. okt. 1947 tedanji škof Jose Correa da Silva. Iz Fatime ge je pripeljal John Haffert v Kanado. Od tam jo je spremil v ZDA msgr. MacGrath. Po njegovi smrti je vozil fatimsko Marijo brat Rev. Josepha Breault-a. Ko je umrl pred 2 leti, je prevzel skrb za kip fatimske Gospe Rev. Joseph Breault sam.

V Kansas Cityju je Marija obiskala vse večje župnije. Naši župljani so jo šli lahko pozdravit k Sv. Antonu ali pa k Sv. Janezu Krstniku. To so bili res dnevi milosti za Kansasčane. Na zunaj se ni zgodilo nič nenavadnega, a smemo misliti, da je fatimska Gospa delala čudeže spreobrnjenj v dušah. Zato je prišla k nam.

Iz naše škofije so jo odpeljali na jug, v New Orleans. In tam je kip točil solze. Enako pozneje v Altanti, Ga. O tem izrednem dogodku so poročali katoliški in svetni časopisi. Poročevalci so se na lastne oči prepričali o tem, kar so pozneje poročali. Časopisi so prinašali tudi fotografije kipa, na katerem je videti

na koncu nosa solzo, ki je privrela iz oči Marije.

Rev. Elmo Romagosa, urednik The Claron-Harold, list škofije New Orleans, natančno poroča o vsakovrstnih poizkusih, ki jih je delal, da bi se prepričal, če ne tiči za tem kako prevara ali sleparija. S seboj je vedno jemal fotografa. Neko jutro je začel kip "jokati" že ob 4h. Fr. Breault je telefoniral Rev. Romagosi, naj takoj pride. Ker je moral maševati ob 7h, je šele po sv. maši odšel v cerkev, kjer je Marija prenočila. Romarica je še vedno "jokala". Gospod je vzel nekaj solz in jih poslal v laboratorij, ki je potrdil domnevo, da so res človeške solze. Ker je g. Romagosa bil od začetka precej skeptičen, smemo verjeti, da je vest o Marijinih solzah resnična. Ali Marija ne more storiti čudeža, da s tem spreobrne kako dušo? In če res joče — ima vzroka dovolj...

Nadškof Hannan je dejal: "Bog lahko dela čudeže, če hoče. Kristus je delal čudeže. Naša vera sloni na čudežu Kristusa-vega vstajenja.

Ali bi ne bilo čudovito lepo, če bi mogli tako živeti, da bi se Kristus radoval in bi se Mati božja smejala? Oba imata dovolj vzroka za žalost in solze."

s. M. Lavoslava

Spomini na p. Bernarda Ambrožiča ob 80-letnici

Zdaj je prišlo do tega, da napovedujejo ločitev cerkve od države. Zopet je treba, da se tukajšnji narod previdno pripravi na ta korak, zakaj če bi takoj razumel, kaj to pomeni, bi ne odobraval partizanskega postopanja. Kaj storiti?

Spet je treba začeti z amerikanstvom... potem bo spet lahko šlo in narod bo spet sedel na limanice, kakor že večkrat! Zato so začeli brž dopovedovati, da je tudi v Ameriki Cerkev ločena od države. Torej bodo Starokrajci dobili le to, kar imamo mi tu v Ameriki in smo tako lepo zadovoljni...

Kakšna bo ta ločitev Cerkve od države, lahko vidimo iz poročil, kakšna je nova prisega za državne uradnike v Jugoslaviji. Niti z besedico ne omenja Boga! Že to nam jasno kaže, da hoče biti nova Jugoslavija ločena ne samo od Cerkve, ampak tudi od vere in Boga!

To pa ni prav nič "po ameriškansko", zakaj ameriška ustava pozna Boga in pozna vero vanj! Ameriška prisega se dela v imenu Boga!

In kaj pomeni ločitev Cerkve od države v Jugoslaviji? Duhovniki ne bodo prejeli nobene plače od države! V Solah se ne bo poučeval krščanski nauk! Zasebne katoliške šole ne bodo dovoljene. Če pa bodo — jih bo treba posebej ustanoviti in plačati! Vse to bo padlo na verni narod, da bo vzdrževal iz svoje žepa...

Kako bo zmožni, zlasti zdaj, ko je vse razbito in bo najbrže še bolj, ko ne bo imel kaj v usta dejati in s čim obleči, ko bo vse polno bolnikov in ranjencev pohabljenec... skratka, ko se bo boril za goli obstanek morda še leta in leta.

Med tem bo "nova država" imela vse, da se ne samo ona loči od kraja od Cerkve in Boga, ampak da se tudi ljudstvo rado ali nerado, loči od Cerkve in Boga! Tako bodo partizani kaj lahko dosegli, kar so napovedovali, da bodo namreč uredili po vojni versko vprašanje po svoje!

Uboga katoliška Slovenija, tudi s tega stališča se ti obetajo najstrašnejši časi!

Seveda, bodo spet dejali mnogi naši zaslepljeni: Zagrizeni črnogledi spet strašijo, strašijo in strašijo...

Žal, vse to "strašenje", ki mu je tudi naš list stal ob strani, od-

kar smo spoznali namene partizanskega gibanja, se je izkazalo preveč za upravičeno! Žal ni go "strašenje", preočitna resnica je!

Razumem, da nam ni mogoče na stvari nič spremeniti. Je pa naša katoliška dolžnost, da vsaj svojim bralcem razlagamo, kako je stvar v resnici. Razumemo, da naša naloga ni lahka, ker je tudi na katoliški strani mnogo takih, ki so naselili prefrigani propagandi in bodo najbrž kljub boljšemu spoznanju ostali tam, kjer so jih ujeli.

Vendar nas to ne sme motiti, da ne bi ponovno dvignili glasu in svarili katoličane: Ne dajte se voditi za nos in ne podpirajte stvari, ki vodi naš zasužnjen narod v odpad od Katoliške Cerkve in celo od vere in Boga!

Od takrat, ko je p. Bernard napisal ta članek, je že 27 let preteklo. Kako je predvidel vse, kar se bo zgodilo! Sedanje stanje je hušje, kot so bile slutnje. Res je, da se je prvotno stanje nekoliko ublažilo, vendar kako daleč so še do tiste svobode vere, ki jo v Ameriki uživamo! So se srečali zdaj s pametjo tisti, ki niso svarili p. Bernarda verjeti?

(Pride še) M. T.

Rast kljub soli

Izraelska raziskovalca uspešno gojita okoli 180 rastlin na zemljišču, ki ga redno namakata z morsko vodo.

TEL AVIV — Na ustreznih tleh uspeva večina rastlin tudi v primeru, če jih zalivajo z morsko vodo, sta po 22 letih raziskav in poskusov ugotovila zakonca Hugo in Elisabeth Boyko v okolici izraelskega pristanišča Eilat. Na parcelah sta poskusno gojila 200 rastlin.

Med tistimi 180 rastlinami, ki so kar dobro prenesle namakanje s slano vodo, so paradižnik, zelje, solata, riž, ječmen in bombaž. Nekatere ječmenove sorte prenašajo sol znatno bolje kot druge. Murve so uspevale tudi še takrat, ko sta uporabljala vodo, ki je vsebovala desetkrat več soli kot povprečno morje.

Pogoji za uspešno namakanje z morsko vodo: nizka raven talne vode in peščena ali prodnata, t.j. vodo prepuščajoča zemlja, ki je v njej veliko kalija. Manj slana stoječa voda je uporabna tudi tam, kjer ti pogoji niso zagotovljeni. Rastline, v katerih listih se nabira sol, na primer tamariske, lahko prispevajo k razsoljevanju tal, če ljudje odstranjujejo odpadke, ki vsebujejo liste, tako da ti ne trohijo tam, kjer so zrasi na zimzelenih grmih ali drevesih. Zakonca Boyko že nekaj časa preizkušata praktično uporabnost svojih ugotovitev na majhnih parcelah.

Odporna shramba za riž

Okoli sedemdeset kilometrov od Alma Ate v Sovjetski Aziji so začeli graditi silos, v katerem bodo lahko hranili 43.000 ton riža in ki bo kljuboval potresi 8. stopnje (po 12-stopenski lestvici). Kazahstanski inženirji so pripravili načrte za montažno gradnjo.

Na gradbišču samo povezujejo v posebni tovarni izdelane železobetonske bloke in druge elemente. Silos gradijo zraven poljih kazahstanskih riževih polj, nared naj bi bil čez dve leti. Zdaj preurejajo v riževa polja zemljo na površini okoli 100.000 hektarov. V Kazahstanu namenjajo zgraditi več prav tako odpornih silosov za pšenico.

Afrika je zemlja planot
 CAPETOWN, J. Af. — Za Afriko mislijo ljudje čisto, da je to ravninska zemljina, pa je dejansko zemljina planot, nekako 40% vseh okoli 4,000 čevljev nad morsko gladino.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Molitev na Zahvalni dan

Za sij ljubezni, ki odseva iz oči vseh ljubljenih bitij, za prijatelja, ki prijazno nudi roko, za kruh, ki ga uživamo, za neštnevilne zvezde na nebu, za šumenje valov, ki jih odbija in lomi obala, za božjo besedo, ki si jo nam oznani, za naše bivanje in delovanje. ZAHVALJUJEMO SE TI, GOSPOD, NAŠ BOG!

AMEN.
(Po Christopher)

Slovo ob odprtem grobu

Dragi Ivan Peterlin, prišli smo, da se poslovimo, zadnjikrat na tem svetu. Toliko je vezi, ki so nas družile v življenju, tolikokrat smo bili skupaj, zato smo prišli tudi k temu zadnjemu slovesu.

Pod istim praporom smo se bili nekoč za pravo slovensko svobodo. Ista pota so nas peljala čez Ljubelj, proč od komunistične tiranije, v tujino iskat možnosti svobodnega življenja. Ko je Kanada odprla vrata, smo se zopet sestajali, skupaj kovali in načrtovali svoje upe za bodočnost.

Prišel je slovenski duhovnik in se lotil dela, da bi nam pripravi slovensko in versko središče. Skupaj smo stali ob njem in mu pomagali in Vi ste bili prvak zvestobe in dela. Ustanavljali smo društvo Baraga in slovensko šolo; bili ste zraven — vesten blagajnik. Ko je bil kupljen svet za slovensko letovišče, ste garali na njem, da bi mu dali lepšo obliko, temu koščku slovenske zemlje v Kanadi.

Hranilnica in Posojilnica letos praznuje svojo 15-letnico obstoja. Ko smo jo ustanavljali, smo bili skupaj. Bil ste med prvimi ustanovnimi člani. Nobenega slovenskega dne ni bilo brez Vas, brez Vašega dela in pomoči. Tudi pri ustanavljanju slovenskega doma ste bili med prvimi: koliko dela ste mu dali in koliko časa ter skrbi! Količko je bilo v teh letih sestankov in sej, kjer smo se srečavali in se shajali, zato smo prišli tudi k temu zadnjemu slovesu.

To je naš zadnji zemeljski stanek. Ko zemlja sprejema, kar je njenega, Vam mi za vse Vaše darovano delo, za ves Vaš čas, za Vašo zvestobo, za vse opeke, ki ste jih vzdali v stavbo slovenske skupnosti v Torontu, rečemo: "Bog plačaji!" Vi ste odšli, da prejmete plačilo, opeke bodo pa ostale in govorile še poznim rodovom, da je nekoč v 20. stoletju živel v Torontu Slovenec, ki je svojo krščansko slovensko skupnost rad imel in se je v ljubezni zanjo žrtvoval.

Rekel sem, da smo prišli k slovesu in marsikdo bo rekel: "Škoda ga je, še bi ga potrebovali." Toda, li ste nas res zapustili? Ali mar ne molimo: "Verujem v občestvo svetnikov?" Ali ni v nas vera v posmrtno življenje? Saj verujemo, da svetniki, duše v vicah in verni na zemlji tvorimo občestvo svetnikov, da smo še vedno ena skupnost. Torej ste Vi, Ivan, še med nami. Bog Vam je dal samo drugo nalogo. Ker ste razvezali vseh zemeljskih vezi, bolj jasno vidite in spoznate to, v kar smo na zemlji skupaj upali, v kar smo verovali in za kar smo se trudili. In v tem spoznanju, v katerem ni nobene pri-mesi zemeljskih zmot in poželenj, nam boste za naprej stali ob strani. Tolažili boste žalostno

ženo, jokajoče hčerke in njihove družine; stali boste ob strani tudi vsem, s katerimi ste se v življenju sestajali, da bi skupaj kaj dobrega naredili.

Dragi Ivan, mi bomo delo nadaljevali; šli bomo po tistih potih, ki nam jih kaže razum in narekuje naša vera. Pri tem se bomo Vas s hvaležnostjo spominjali. Vi pa nam na onem svetu posredujte za nas, za naše delo in za naše ideale. Z Bogom, g. Ivan!

P. M.

Prestopil je iz časa v večnost

Težkim poškodbam, ki jih je dobil pri delu, je v petek popoldne, 29. sept., podlegel g. Ivan Peterlin, ki je živel s svojo ženo na 218 Olive Ave., Willowdale, Ont. Nihče ni pričakoval, da se mu bo življenje tako hitro izteklo. Novica se je naglo razširila po domovih slovenske naselbine v Torontu. Vse je prizadela, zlasti gospo soprogo in tri poročene hčere z družinami. Ivan Peterlin je bil med Slovenci dobro poznan prav od prvih dni, ko so začeli prihajati v Torontu Slovenci kot begunci po drugi svetovni vojni. Če bi hotel opisati vse njegovo udejstvovanje, bi moral napisati zgodovino slovenstva v Torontu zadnjih 24 let.

Zivljenjska pot Ivana Peterlina je bila delo in borba. Med vojno se je iz pravega slovensko-krščanskega prepričanja uprl komunističnemu divjanju in strahovanju. Bil je aktiven borec proti komunizmu. Kot tak je leta 1945 nastopil pot čez Ljubelj. Srečno je preživel koroska taborišča in je bil med prvimi, ki ga je sprejela Kanada. Prišel je sem z družino. V deželi svobode in možnosti se je hitro znašel, ker je bil priden, delaven in podjeten. Po poklicu je postal zidar. Tudi v slovenski skupnosti, ki se je začela zbirati okoli prvega župnika dr. Jakoba Kolariča CM, je postal pionir. S svojim delom in pomočjo je podprl nešteto podvige: nastajajočo župnijo, cerkev Marije Pomagaj, društvo NIJ, prosvetno društvo Baraga, društvo Slovencev, slovensko šolo, Hranilnico in Posojilnico slov. župnij, Slovensko letovišče, slovenski dom, Slov. krščansko demokracijo in še in še. Sele zadnje leto se je začel ogledovati, kako bi si za čas pokoja pripravil potrebne pogoje. Vedno je snoval. Delo mu je bila potreba, kot je ribi plavanje. Pa ni dočkal, da bi na zemlji užival pokoj; ko mu je bilo 62 let, ga je Bog poklical v večni pokoj.

Rojaki so hodili po zadnje slovo k njemu v pogrebni zavod Kane na 4812 Yonge St., Willowdale, Ont., v nedeljo, 1. oktobra, popoldne. Pogreb je bil v ponedeljek, 2. oktobra, iz slovenske cerkve Marije Pomagaj na Manning Ave. Ob 10h dop. sta opravila pogrebno mašo gg. župnik Anton Zrnc CM in F. Turk. Kljub delavniku je bila udeležba v cerkvi izredno velika. G. župnik je imel krasen verski nagovor; v duhu vere je razlagal telesno smrt, prestop iz časa v večnost in je v duhu iste vere tolažil tudi žalujejoče.

Izpred cerkve se je razvil lep pogrebni sprevod številnih avtomobilov, ki so pokojnega Ivana spremili na pokopališče k sv. križu. Jesensko sonce je ozarjalo lepo naravo in grelo zemljo, ki je sprejemala pokojnikov ostanke. Okoli krste se je ob odprtem grobu zbrala številna družina sorodnikov, prijateljev in znancev, ki so se s toplimi mislijo poslavljali od pok.

Ivana. Ko je duhovnik odmolil molitve, mu je spregovoril g. Peter Markeš v slovo, v zahvalo in priporočilo, da bi v duhu ostali povezani. Naj počiva v Bogu, žalujoči gospe soprogi, hčerkam in družinam ter bratu pa iskreno sožalje!

Por.

Nova Družinska pratika za leto 1973

Mohorjeva družba v Celovcu nas je založila s PRATIKAMI za leto 1973. Te male knjižice, ki so nekaj prihajale v slovenske domove okoli Božiča, so bile vedno zelo priljubljene. Njene vsebine pač ni treba omenjati, kdo je ne pozna? Prinaša go-dove svetnikov, vremenske napovedi za vse dni v letu, svetovne zanimivosti, kratke zgodbe, praktične nasvete, uganke, skrivalnice in še polno prijetnih drobnarij.

Družinska pratika za leto 1973 stane 75c in za naročila po pošti še nekaj za poštnino: V Torontu pa vsi, ki prihajate v urad Hranilnice in Posojilnice, lahko vprašate po njej.

Na prodaj je še nekaj izvodov "Odprti grobovi", II. del, in prav tak "Odprti grobovi", III. del. Drugi del, ki nosi podnaslov "Bela krajina joka", ima 183 strani in stane \$4. Tretji del je veliko obsejnejši. Ima 263 strani; cena \$5. Kdor bi želel imeti te dokumente komunistične revolucije in odpora proti njej, naj pohiti z naročilom.

Uprava Slovenske pisarne
618 Manning Ave.
Toronto 4, Ont.

Henček Burkat v Torontu

TORONTO, Ont. — Nastop tega slovenskega ansambla je mimo. Tako koncert kot ples je bil dobro obiskan. Omenil bi rad le dve zadevi, ki nista bili primerni. Organizatorji, to je ansambel, Društvo Simon Gregorčič, Slovensko Prekmursko društvo in seveda ameriški pobudnik so oglašali preko Caravan Radio ure, da bo vstopnina za študente \$2,50 ob vhodu. Ko so študenti v nadi na to znižali, pa so študenti v večini študentov tudi plačala. Takega postopanja v Kanadi nismo vajeni.

Druga zadeva, ki je neumestna, je ta, da se poriva jugoslovanska zastava z rdečo zvezdo. Ako pustimo politično plat popolnoma na strani, je kljub vsemu taka zastava neumestna, ker je vsakemu jasno, da bo neke ljudi to motilo in vsak pameten trgovec se bo izogibal gest, ki bi mogle škodovati finančnemu uspehu. Rajne naj se da slovenska zastava brez zvezde, ker ni čisto nobene potrebe, niti nihče ne zahteva druge, še sploh kako zastavo.

Ko je prihajala koncert in ples Slakovih Izseleniška Matica, je bilo še razumljivo, da so poskušali porivati rdečo zvezdo in še te niso, ako jim je bilo to jasno rečeno, ker končno gre tudi prvenstveno za povezavo domovine z izseljenci na bazi slovenske domačnosti in zavednosti, ne pa za kake politične akcije, saj tako večina izseljencev to razume in res ni potrebno začeti s takim problemom.

Zanimivo je opazovati sovjet-ske plesne in folklorne skupine, ki prihajajo v Kanado, recimo Dukla skupina par dni za Henčkom, niti ene zastave; o kakih rdeči zvezdi niti govora! Zgleda pač, da imajo Čehi več mozga in manj primitivnosti, kadar gre za obisk emigrantov.

Ziljan

Na obisku v zahodni Kanadi

LETHBRIDGE, Alta. — Uresničila se mi je tiha želja, da preživim svoj dopust pri svoji sestrični Fani Dimnik v Lethbridgeu. V rani mladosti sva se skupaj igrali, skupaj odrasčali, kajti enako sva stari in skupaj smo stanovali. Že dolga leta romajo pisma v daljno Alberto in nazaj v Slovenijo. Pismo, katerega sem prejela spomladi, je bilo izredno. V njem je bilo vabilo na dolgo pot.

Želja po snidenju je postala močnejša in začela se je uresničevati. Končno je prišel čas, ko sem se poslovila od moža, obeh sinov, staršev, brata, sestre in ostalih sorodnikov. Vsi so mi naročali pozdrave in priložili kak spominček za Fani v daljni Kanadi.

Pred odhodom sem se sestala s sestro moža od Fani, ona mi je naročila pozdrave in izročila darila za očeta, sestre in brate, kateri so od doma na tujem.

Moja pot je vodila z ljubljanskega letališča Brnik do Frankfurta, od tam pa z letalom kanadske družbe do Toronta. Ta polet je bil miren. V letalu so bile letalske strežnice vedno namejane in ustrezljive. V Torontu sem se sestala z drugo sestro moža moje sestrične; čeprav nepoznani v veliki množici je za-dostoval le daljši pogled in slovenski pozdrav, da sva se spoznali. Za pogovor je bilo žal le malo časa.

Iz Toronta sem odpotovala v Calgary, tudi ta vožnja je bila nekaj izrednega. Ko je avion odletel iz Toronta, so nekaj časa oblaki zakrivali pogled na zemljo, nato se je zjasnilo in pogled na ogromno ravnilo se je odprl. Ko se je spuščal avion na letališče v Calgary, so se prižigale v mestu prve luči. Tu me je čakala sestrična Fani in njen mož Jože, katerega sem šele tu spoznala. Snidenje po tolikih letih je bilo res prisrčno in zaželjeno. Od tu me je čakala vožnja v Lethbridge.

Ze doma so mi povedali, da se bom vozila z avto, ki mu pravijo v Sloveniji cestna ladja. Tu sem spoznala, da je vožnja z 'ladjo' res udobna. Pozno zvečer sem le bila na domu, kjer preživljam dopust. Prve dni sem obiskala oba Jožetova brata v Lethbridgeu in sestro v Colemanu. V naslednjih dneh še njihovo vsak-njo, brata v Calgary in očeta, kateri se začasno nahaja v sanatoriju. Po par dneh smo se odpravili na izlet v Waterton. Tu mi je najbolj ugajal Prince of Wales hotel in male poletne hišice, v katerih ljudje preživljajo svoj odih. Gore naokoli so bile pobeljene s snegom, pogled na nje zato še lepši. Zanimiva je dolina Red Rock Canyon.

Druga pot nas je vodila v Bannf. Mesto samo ima videz turističnega mesta, po trgovinah je velika izbira spominkov. Po ogledu mesta smo se peljali do žičnice, s katero smo se nato peljali na vrh Sulphur Mountain, od tu je lep razgled na vrhove skalnatih gor. Tu sem prvič videla Indijanca v značilni indijanski noši. Če bi moja sinova videla kaj takega, bi bilo to najvažnejše, kar se da videti v daljni deželi. Posebna zanimivost je Bannf Spring Hotel, kako je zidan in njegova ureditev, tudi okolica je v skladu z njegovo veličino. Ogledali smo si tudi smučarsko središče. Od tu smo se odpeljali k Lake Louise; po-čitniški kraj z lepim hotelom, jezerom in njegovo okolico, je res vreden občudovanja. Pot smo nadaljevali po široki dolini v 82 milj oddaljeni Radium Hot Springs. Zelo lep kraj, ki se po-naša s kopališčem, v katerem je

topla voda. Tak kraj, kot je tu, daje vtis mirnega počitka.

Po daljšem postanku smo se odpeljali do 80 milj oddaljenega kraja Fort Steele. Zanimiva nekdanja naselbina priseljenecv, sedaj zanimiv muzej, ki obiskovalcu prikaže življenje pred 170 leti. Od tu smo nadaljevali pot skozi Elke, Ferni in Coleman domov.

Ta izlet mi bo ostal v spominu še dolgo, ko bom doma v Sloveniji, kakor tudi zadnji v tem tednu, kajti skupaj z mojimi gostitelji sem bila povabljen-a na ohcet. To je bila posebnost zame, čeprav nisem razumela jezika.

Poroka sama v cerkvi je bila drugačn-a, saj doma v Sloveniji ni skoraj nobene poroke z mašo. Po poroki smo bili povabljeni na večerjo, tudi tu je bilo zame vse novo. Lepo okrašena dvorana, razporeditev miz, okusna večerja in sploh vsa ureditev mi je zelo ugajala. Glasba ob plesu je bila lahka skladnost glasbil in je pričarala prijetno vzdušje. Vse skupaj je nepozabno. Sedaj preživljam zadnji teden v Lethbridgeu. Mesto samo mi ugaja; lepe hiše, urejena okolica dajejo mestu poseben čar. Če bi bilo v Ljubljani toliko negovane trave in cvetja, potem bi bila Ljubljana še lepša.

Tu sem spoznala slovensko družino Jerneja Vidmarja. Pred dnevi je tudi njegovo družino obiskala sestra Marija Kotin iz Ljubljane. Ob nenadnem večernem obisku sem jo spoznala in v veselem pomenku, smehu, obilici dobre volje nam je bil večer prekratk.

Sestrična Fani in njen mož Jože sta mi letos pripravila zares lepe počitnice. Čeprav imam družino in me vleče domov, se bom kljub temu težko poslovila od njih, saj prijetni dnevi so vedno prekratki. Za vedno mi bo ostal v spominu pogled na prostrano prerijo, polno zorečega žita in na široke, z gozdovi porasle doline med skalnatimi gorami.

Lep pozdrav vsem!

Cilka Smercan

Dragemu prijatelju Ivanu Peterlinu!

(Namesto pogrebne govora)

ŠT. JAKOB, Kor. — V soboto, 30. septembra, okrog pol desete ure žrtujar so mi prinesli brzojav. Ko sem z očmi prelelel njegovo vsebino, sem za nekaj trenutkov stal kakor otrpnel. Bila je pretresljiva vsebina: eden mojih najboljših nekdanjih župljanov in eden najpožrtvovalnejših sodelavcev v župniji Marije Pomagaj v Torontu, ki bi za novo župnijo in njenega župnika šel tudi skozi ogenj, Mr. Ivan Peterlin, je postal žrtev smrtni nesreče, in sicer pri delu, če sem pravilno razbral iz težko čitljivega angleškega besedila brzojava.

Moja prva misel je bila: Na pogreb moram! A žal se ni dala uresničiti. Letalska zveza iz Celovca ob 16.30 bi me prisilila prenočevati v Frankfurtu v Nemčiji. Vzbudil se mi je dvom, ali mi bo mogoče pravočasno priti na pogreb. Morda bi z Dunaja imel odlet prej, a kako priti na Dunaj in kako priti do voznega listka, ko se vsi uradi v soboto opoldne zapro? Ostal sem doma.

Dragi prijatelj! Ker Ti nisem mogel spregovoriti besede slovesa ob Tvojem prezgodnjem grobu, naj Ti v "Ameriški Domovini" napišem vsaj kratko zahvalo za Tvoje delo in za Tvoje zvesto prijateljstvo.

Vem, da moje zahvale več ne potrebuješ. Kajti prepričan sem, da Ti je najvišje priznanje in največje plačilo že dal dobri in

pravični Sodnik, ki Te je tako naglo poklical, a si stopil pred njega s polnimi rokami dobrih del.

A ker mi srce tako narekuje, Ti moram svojo hvaležnost pokazati tudi pred ljudmi. Bil si med možmi, ki so bili stebri cerkve in župnije Marije Pomagaj v Torontu. Bil si celo eden njenih najtrdnjših stebrov. Nekateri so že omahnili v grob, zdaj si omahnil še Ti. Podpiral si delo za ustanovitev župnije in za gradnjo cerkve, ko so mnogi še ob strani stali, drugi dvomili, da se bodo naši načrti dali izvesti, tretji pa nasprotovali. Hodil si od družine do družine, od enega slovenskega človeka do drugega in zbiral prispevke za novo cerkev. Moral si pri tem marsikatero grenko besedo požreti. A Ti si vse mirno potrpe-l iz ljubezni do Boga in do Marije Pomagaj. Ko je cerkev že stala, se delu nisi umaknil. Bil si član cerkvenega odbora, Vincencijske konference in drugih organizacij. Redno si prihajal na seje, vedno poln dobrih nasvetov za prosep župnije. Ko sem leta 1937 po posredovanju Tebi v ljubezni do župnije enakega Jožeta Kastelica kupil zemljišče, ki se je pozneje razvil v krasno letovišče, so nekateri z glavo majali in rekli: "Enkrat na leto bomo že prišli na ta kraj, več pa ne." To ni bil ravno poklon moji osebi in odobravanje mojih načrtov. Ti pa si mi pogumno stal ob strani in se lotil dela. Iskal si voznike in delavce na bodočem letovišču. Tebi podoben v požrtvovalnosti je bil samo še pokojni brat Ciril Verdnik. Kljub težavam je delo napredovalo in leta 1959 smo odprli letovišče za slovensko župnijo v Torontu.

Ko sem leta 1960 zapuščal Torontu, sem ob slovesu začutil, da nisi bil samo dober župljan, ampak tudi eden mojih najboljših prijateljev. Besede, ki si mi jih takrat rekel, so mi še vedno v spominu in včasih bridko občutim, kako se uresničujejo. Ne bom jih zapisal. Ti si jih nesel v grob in jaz jih bom nosil v srcu zapisane do smrti. Tvojega prijateljstva do mene ni zmanjšala moja dvanajstletna odsotnost iz Kanade. S kakšno radostjo si me lanko leto pozdravil na torontskem letališču, ko sem prišel na poroko moje prve krščanke, Tvoje najmlajše hčerke Jožice. Tvoje veselje nad najinim snidenjem je prevzelo mojo dušo do dna. In s kakšno ljubeznijo sta me sprejela z ženo Angelo, ko sem naslednje dni prestopil prag Vajine hiše. Kako sem se čutil počesčenega, ko sta mi z gospo Angelo pri poročni večerji določila mesto v Vajini neposredni bližini. Nepozabno mi bo ostalo v spominu tisto nedeljsko jutro, 12. septembra, ko sta prišla po mene v New Toronto, da smo se peljali na slovensko letovišče, kjer sem imel božjo službo. Takrat sem občudoval sadove, ki jih je rodilo Tvoje začetno prizadevanje in delo mojih naslednikov za ta kraj, ki ga torontski Slovenci danes imenujejo "košček zemlje nad vse drage", kakor je bilo zapisano v zadnji številki "Božje besede".

Ko sva se pred mojim povratkom na Koroško lanko leto poslovala, nisem slutil, da Te vidim zadnjikrat na svetu. Upal sem, da mi boš obisk kdaj vrnil. A v božji previdnosti je bilo drugače odločeno. Niti na Tvoj pogreb mi ni bilo mogoče priti. Tvegal bi tudi svoje šibko zdravje, ko bi mogel vse pravočasno pripraviti za potovanje z letalom, a v dveh urah je bilo nemogoče vse to opraviti, posebej če živim na deželi. Iskreno pa se zahvaljujem zetu Božu Korošcu za poslani brzojav. Tako sem mogel za Tebe takoj naslednji dan maševati.

Ko je rajni škof dr. Gregorij Rožman zvedel za smrt svojega prijatelja, prosta Andreja Truppeja v Dobri vesi († 8. X. 1952), je 10. januarja 1953 župniku Tomažu Ulbingu pisal na Koroško: "Truppejeva smrt me je iznenadila, bila sva dobra prijatelja vsa leta bogoslovja... Naj počiva v miru — saj mu ne bo treba dolgo čakati, da pridemo za njim."

Te besede velikega slovenskega škofa so v tolažbo nam vsem, ki smo Tebe, dragi Ivan, radi imeli: Tvoji dobri ženi Angeli, Tvojim hčerkam, zetom in vnukom ter ostalim sorodnikom in prijateljem: Ne bo nam treba dolgo čakati, pa pridemo vsi za Teboj tja, kjer bo Bog "obrisa-solze z naših oči, kjer smrti ne bo več, tudi ne žalovanja ne vpitja ne bolečine, ker tudi ločitve od Tebe ne bo več! Počivaj v Bogu!

Dr. Jakob Kolarič, C.M.

CLEVELAND, O.

Help Wanted — Female

Hišno delo

Iščemo žensko za splošno hišno delo, delni čas, dobra transportacija, na vzhodni strani. Kličite 382-7194

—(196)

Restaurant Help

Howard Johnson, 55th & Shoreway, wants day waitresses and day cooks. Full time, experienced only. Apply in person to:

Howard Johnson

5700 So. Marginal Rd.

(198)

Male Help Wanted

Delo na strojih "Drill Press" Tovarniška izkušnja - priporočljiva

RISHER IN KOMPANIJA

27011 Tungsten cesti v Euclidu

Kličite 732-8351

(196)

Help Wanted

Sheet metal fabricator for lamp manufacturer. Experienced or will train. Steady work. Hourly rate. Apply at

Acme Lighting Products

1667 East 40th Street

—(198)

Help Wanted

Woodworker helper for lamp manufacturer. Steady work. Apply at Acme Lighting Products, 1667 East 40th Street.

—(198)

MALI OGLASI

Naprodaj

V fari sv. Vida dve hiši za 2 družini, vsaka na enem lotu. Posamezne javne naprave. V prvovrstnem stanju.

COSIC REALTY

524-8400

(197)

Naprodaj

Dvo-družinska hiša na Edna Ave., 5-5, polna klet, velik ograjen lot. Kličite 431-4179.

—(195)

NAPRODAJ

"Colonial" hiša, severno od Lake Shore Blvd. 2 spalnice, 2 kopalnice, formalna jedilna soba, dodelana klet, dvojna garaža z gorkoto, zaprta veranda. V odličnem stanju. V bližini St. Joseph in Villa Angela višji šoli. Kličite 481-1325

(203)

Hiša naprodaj

3-družinska hiša, opremljena, vse novo znotraj, garaža, lep vrt, na E. 68. pri St. Clair Ave. Dober dohodek. Kličite 881-0164.

—(196)

Posestvo naprodaj

1194 East 60th St. vogal Bonna 3300 kv. čev. - pritličje CRAGIN, LANG, FREE & SMYTHE, INC.

Realtors 696-6050 (196)

Grozdje naprodaj

Na razpolago je 20 košar po \$1.00 košara in 10¢ za košaro. Vprašajte na 1554 E. 49 St.

Sivalni stroj

Sivalni stroj v dobrem stanju je naprodaj na elektriko.

Kličite 361-7065

—(196)

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

"Zakaj ga poznajo ravno Gorjanci najbolje?" je nezaupno in radovedno vprašal možek.

"Veš, Stefan," mu je odgovoril Globokar, "Gorjancev je največ v 'črni kosi' in tam so se naučili tudi, kako je treba uporabljati smodnik."

"Torej dobro", je nadaljeval Štefuljček, "Mohorko preskrbi, da pridejo gorjanski lovci na Špik pred votlino; tam bodo tudi sami najbolj na varnem, zakaj Gorjance imajo graščinski zelo v želodu."

"In pa tudi ženske in otroci se potem ne bodo imeli ničesar bati, ker jih bodo stražili tako krepki bojevniki," je pripomnil Pušavec.

Medtem jih je pa naenkrat prekinil v govoru Grahek, rekoč:

"Jaz vam pa povem in zatrdim, da ženske nikakor ne bodo hotele iti v votlino k 'slepemu Bogu'. Nekaj dni sem namreč zopet straži Špikov duh — 'Črna žena.'"

"Kaj? Kaj praviš? Črna žena?" ga je burno prekinil Kroparski možek; "ali je res? Kdo pa jo je videl?"

"Nekega hlapca je srečala na poti v Radovljico in sinoči je šla mimo Bregarjeve hiše na Brdih. Anželj in dva njegova spremljevalca so jo zapodili s sekuro v roki", je odločno zatrjeval Grahek.

"Ali je vse to resnica?" je ves razburjen vpraševal nadalje možek.

"Anželj sam je pripovedoval danes jutraj, kako jo je srečal," je odgovoril Grahek; "sam bi bil rad zasledoval čudno postavo in jo vprašal o izgubljenem Bregarju, toda njegova žena ga je siloma tirala nazaj, boječ se, da se mu ne bi primerilo kaj hudega, kakor se je zgodilo Bregarju, ki jo je tudi zasledoval; Zalka, Anželjeva sestra je menda bridko jokala."

"Če je vse to res," je nadaljeval Štefuljček s švigajočimi očmi in tresočim glasom, "potem je Zalka v največji nevarnosti — v smrtni nevarnosti... Prosim vaju, Grahek in Pušavec, hitita, tecita hitro na Brdo in varujta Zalko in otroka. Zaklenita vrata, zatvorita okna in pazita varno. Če bo sila, tudi udarita!"

Vsem navzočim so se Štefuljčkove besede zdele čudne. Nikdar še niso videli možka tako razburjenega in tako prestrašnega. Vsi so videli na njem nekaj posebnega in zato so ga vsi kar križema vpraševali:

"Stefan, kaj pa je s 'črno ženo'?" — "Ali poznaš 'črno ženo'?" — "Ali veš mar kaj gotovega o njej?" — "Saj je le duh, kaj ne?"

"Ne, ni duh, ampak zvita, zlobna ženska!" je kričal možek in tako še povečal vrišč in krik, "sam sem jo videl, dobro jo poznam!"

"Kaj se je pa zgodilo takrat z Bregarjem?" ga je radovedno vprašal Globokar.

"Nikar ne vprašujate nadalje!" je razburjeno kričal možek. "Pojdite, tecite, vsako odlašanje bo povečalo nevarnost. Prosim vas, varujte, čuvajte Zalko in njeno dete — niti trenutek ju ne smete izpustiti izpred oči — ne danes, ne jutri in ne pojutrišnjem in ne pozneje!... In votlino pri 'slepem Bogu' prosim vas, preiščite natanko do

se ravnaite strogo po navodilih; pismenih zapovedi ne bo več. — Bog vas obvaruj!"

Pri zadnjih besedah so mu vsi navzoči prikimali, češ, da ga razumejo; možek je pa bliskoma Svignil skozi vrata in izginil v temi.

Na zemljo je legal večerni mrak pustne nedelje. Naenkrat so zažareli na vseh bližnjih gričih in gorah veliki kresovi in pošiljali svoj ognjeni soj daleč po okolici. Videlo se je, kakor da bi bil ves blejski kot v ognju. In v trenutku so vedeli vsi prebivalci, kakor velik in kako pomemben čas da se jim je približal. Ob prvem pogledu na žareče griče je vsakega obšel nekak strah in bojazen, srce se mu je krčilo in v duši so se mu porajale vsakojake bolesterne misli, češ, nemara so ti ognji, ti kresovi znaniki moje nesreče, moje popolne pogube, nemara prinašajo ravno ti ognji strašno žalost in nesrečo moji ženi in otrokom; in ob takih mislih je vsakemu postalo tesno pri srcu in marsikomu je porosila trudo lice grenka solza sočutja in skrbi zase in za svojce. Tako se je ob prvem pogledu vsakdo nekoliko zbal svoje predrznosti, toda kmalu se je pomiril, ojuščil, v glavo so mu prišle nove, veselejše in upolne misli in samozavestno se je udaril na junaška prsa, češ, ti kresovi so začetek moje sreče, moje svobode, ta ogenj mi naznanja vesele bodoče dneve, ta žar in soj, ki obseva nocoj naše griče in gore, mi kaže veselo bodočnost moje družine, katere ne bo več tlačila in stiskala brezskrbna

gospoda, ampak kateri bo zapovedoval dober in milosrčen gospodar. In ob slednjih mislih so se vsakemu dvignila prsa in upajoče oko je porosila solza veselja, zakaj vsakdo je bil prepričan, da gre v boj za svoje

pravo in za svoje pravice in za pravice svojih dragih in da če tudi v tem boju podleže, ga ne more doleteti večja nesreča in sužnost, kakor ga tare sedaj, ko mora tlačiti brezčutnemu Hartmanu in ko zase pravzaprav nima nikake pravice.

Gen. Creighton Abrams

GEN. C. ABRAMS čaka še vedno na potrditev za načelnika glavnega stana armade v Senatu. Senadni odbor še vedno ni čisto na jasnem, ali je gen. Abrams kaj vedel o letalskih napadih gen. Lavella ali ne. Gen. Abrams je bil vrhovni poveljnik ameriških oboroženih sil v Vietnamu, ko je gen. Lavelle kot poveljnik 7. letalske sile ZDA izvedel vrsto letalskih napadov na vojaške cilje v Severnem Vietnamu, za kar ni imel dovoljenja "od zgoraj". Gen. Lavelle trdi, da je tak "sporazum" imel, gen. Abrams pa o tem "ni ne ve".

TAP IS BACK

as a remedy for everything from excess weight to executive tension and as just plain fun. And who could be happier than teachers such as Al Gilbert, whose Los Angeles studio these days echoes clatter of tapping toes. Right, he leads the class in a heelstep routine.

A few minutes of personal instruction, above left, can make any girl feel like Ginger Rogers to Gilbert's Fred Astaire. Sometimes, there can be too many left feet for Gilbert's comfort, above right. Generally, however, the class manages to get it all together in time for a grand finale, left. Eat your heart out, Busby Berkely.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
tako po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- posmrtnine za nesmejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite
izrezek in pošijte na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Rad: bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice)
v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

PROSLAVA

60-LETNICE DRUŠTVA 'KRAS' ŠT. 8 ADZ BANKETOM

in kratkim programom v Slovenskem domu na Holmes Ave.
v SOBOTO 14. OKTOBRA 1972.
Pričetek ob 5. uri popoldne. Prijazno vabljeni!